

אַר ט אַ ד אַ ק ס י ש ע ר פ א ט י ל י ע ן ז ש ו ר נ א ל

ב י ת = י ע ק ב

אַר ג א ן פ א ן ד ע ר צ ע נ ט ר אַ ל ע , ב נ ו ת א ג ו ד ת י ש ר א ל * א י ן פ ו י ל ע ן

ב"ה, לאָדז, ניסן תרפ"ו ערשטער נומער (דריטער יאָהר גאַנג)

ס'איז צו זיין ביי אונדז אין יוני, דאָס איז די 9.6.3. און דאָס איז די 9.6.3.

ה ר ב מ ש ה ח י י מ כ ו ו י א . ז י מ י ן ס ן ק א מ ב א מ ב א מ ר

א ב ד י ק ש א י ן .

י צ י א ת מ צ ר י מ - א ו ז מ ר י מ .

— אָד ע ר —

ד ע ר פ אַ ל ק ס צ ע ר א ן ד י י ו ד י ש ע ט א כ ט ע ר . *
(ס פ ע צ י ע ל פ אַ ר י ן „ב י ת י ע ק ב“ ז ש ו ר נ א ל .)

אויב מיר ווילען ריכטיג און עהרליך אָבשאַצן דעם צער און די וועה-
טאָג וואָס א יויד האָט אַדורכגעמאַכט, — זאָלען מיר זיך צוקוקען ווי שטאַרק
עס דריקט זיך אויס ווין געפיהל פון שמחה דעמאָלס ווען ער איז פונים
נאָגענדיגען צער פטור געוואָרען, דאָס שטאַרק עמפּינדען די פרייד און זי
בילט אויסדרוקען ווען מאַיז בעפרייט פונים שמערץ, בעווייזט ווי שווער
ס'האָט געדריקט, געפייניגט...

אַזוי איז עס אויך מיטן כלל:

וירא בצר להם, — בשמעו את רינתם, ווען מ'האָט געהערט דאָס
רעשן און שאַלען ביי דער שמחה, — האָט מען געוואוסט וואָס זיי האָבען
אַלץ אַדורכגעמאַכט.

*) א קאָפּיאל פונים ספר, דו יודישע פרויען וועלט, וואָס הרה"ק רמ"ח לויא
שי"ב"א אברה"ק שאַן וועט בקרוב ארויסגעבען (נאָך דעם ווי די מאַסריוס וועלען זיין
בערוקט אין אונזער וועלט) אין דעם חשבון ספר ווערט אין א קרעטיג-לעבעדיגער
פאָרם, ס'איז אַ זאָגנען יודיש, געשילדערט דאָס לעבען און ניוויקען, דאָס שאַפן און
בויען פון די יודישע העלדעס וועלכע האָבען פונם ווערן השפעה געהאלען צו דער עני-
וויקונג און אויפבויע פונים יודישען פאָלק, בעארכייט לויט ככלל, ירושלמי און סדרשיב-
די רעזעקציע.

און נישט וואָר פון דער דאָמאָלידניגער שמחה איז צו דרינגען אויף זייער שווערען גלות אין מצרים. נאָר אויך פון די פריידעניס קלאַנגען וואָס האָבען זיך געהערט אין דער יודישער מחנה. אין די שפעטערע דורות, ווען דער ליבער פסח האָט זיך בעוווּזען, — איז צו זעהן דעם חשק וואָס האָט אונזערע עלטערן געדריקט אין מצרים. נאָך היינט אַז מיר בעטראַכטען דעם יודישען „פּאַר פּסח“ מיט וויינע אָנגענעמע און ליבע הכנות צום גרויסען, שעהנעם פּאַמליען-יום-טוב. ווי אַלע פּנימיר'פּן קליין און גרויס שטראַהלען מיט פּרייליכקייט, ביי יעדען נייעם חמץ וואָס מיברענגט און שטוב, צופּלאַ-קערט זיך אַ פּריידיג פּייערל און אַלעמענס אויגען. היינט נאָך די חדוה'דיגע שטימונג אום יום, ווער גיט ביכולת אַפּצושליפּן די אַלע פּרייליכע מאָמענטען וואָס יעדעס יודישע האַרץ פּוהלט דאַמאָלס. ווער קאָן פּאַרשטעלן די איידעלע שמחה וואָס צעניסט זיך דאַמאָלס אין אַלע ווינקלעך, אונגענרעניצט די איי-ביגע שמחה, זי שפּאַטעט יעדע אויסדרוקס פּאַרם, זי געט אונז מעהר אַ פּאַר-שטעללונג פון דער גרויסער פּיין און די שרעקליכע ליידען וועלכע אונזערע אבות האָבען מיטגעמאַכט אין מצרים...

אַם בולטיסטען און אַמקלאַרטען שפּילען זיך אָב די ליידען פון יענעם גלות, אינעם בענעהמען זיך פון דער יודישער פּרוי פּאַר פּסח. מיר קאָנען דרייסט זאָגען: אויך היינט איז די יודישע פּרוי די איינציגע טאָן-געבערין אין יעדען יודישען הויז אין דער פּסח-צייט. דאַמאָלס איז זי נישט בלויז די פּרוי אין הויז, זי איז אַ גרויס חלק דער בעל-הבית, אַ מין דיקטאַטור, דער שלי-סעל פון די פּאַרבערייטונגען אין כשרות און ריינקייט איז אין איהרע הענד, און ווען מען פרובט די פּרוי אויפּמערקזאַם מאַכען אויף אַ איבערטריבענער חומרא וואָס איז נאָכ'ן שלחן-ערוך איבער פּליסיג, הערט מען באַלד פון איהר די פעסטע איבערצייגונגען תּשובה: „פּסח איז עלטער פון שלחן ערוך“ ווי מווייל זי עצה'נען אין ענינים פון פּסח, קומט אויס ווי מ'זאָגט אין איהר גבול אריינגעהן, זיך מישען אין איהר קאַמפּעטענץ. דאָס איז איהר וועלט, און נאָר זי האָט דאָרט צו זאָגען.

אַזוי איוס פון אייביגע יאהר, און אַזוי וועט'ס איהר פּערבלייבען. וועלכע זענענ'ס די אייגענטליכע סיבות וואָס האָבען אַריסנערופּען די מאָדנע פּסיכאָלאָגישע ערשיינונג? איוס אפשר נישט אַ פּועל-יוצא פון דער האַלטונג פון דער יודישער פּרוי דאַמאָלס אין גלות מצרים? — די פּרוי האָט זיך נישט גרונדלאָז און בחנם גענומען די אָנגענעמע ראלע פון בעל-בתי'ווען פּסח-צייט. דאָס צופּרידען-גליקליך, טעראַריווערן די מענער און קינדער, אַלע פּאַר פּסח, איז בענרינדעט, עס חאָט זיין מקור

אין דעם דאָמאָלידניגן אינטענסיווע און טיפע מיטפיהלען פון דער יודישער טאַכטער און דער גרויסער פּיין אינעם שווערען גלות-מצרים. אַט וואָס מיר זעהען:

ווען די גזירות און די צרות האָבען דעם העכסטען פּונקט דערגרייכט: מען האָט שוין נחר געווען אויף אַל. יודישע קינדער וואָס וועלן געבוירען, אין וואסער צו וואַרפען. האָבען די פּרומע טאַטעס בעשלאַסען נישט מעהר קיין קינדער אויף דער וועלט ברענגען. מיר וועלען נישט מעהר צוגרייטען מאַטעריאַל פּאַר דער אַכזריות'דיגער טיראַניי.

דאָמיט האָבען זיי כּביכול אַ שטרייק ערקלערט... דען השי"ת האָט מבטיח געוועהן אַברהם'ן: די ינגע קינדער וועלען זיין אַזויסיעל ווי די שטערן אין הימעל, און אַזוי ווי די שטערן לאַזען זיך קיינמאָל נישט אויס, אַזוי וועלען די ינגע קינדער אייביג עקזיסטירען און אַז מיר וועלן מעהר קיין קינדער האָ-בען וועט די ג-טליכע הבטחה זיין אין סכּנה וועלען ממילא מוזען די גזירות בטל ווערען. (1) און די פּרומע האָבען זייערע פּרויען אָבגיגט. איינער פון זיי איז געוועהן עמרם. (2)

פּלוצים האָט אַ געטליכע נביאה אַ שוין גענעבען. מרים, די טאַכטער פון עמרם'ן האָט אַ נביאה געזעהן, אַז פון איהר פּאַטער און מוטער פון דער יודישער דערלייזער, דער מלאך המושיע, אַרויסקומען.

און זייענדיג דורכגעדרינגען פון דעם גייסט, און גלויבענדיג אין אמת'קייט פון דער נביאה, געהמט זי זיך מוסר'ן איהר פּאַטער. (3)

טאַטע, טענה'ט זי, דיין גזירה איז פּיעל האַרטער פון דער גזירה פון פרעה'ן, וועהרענד פרעה האָט נאָר גזיר געווען אויף זכרים ווילסטו אויך די נקבות פּערטיליגען. פרעה איז אַ רשע, ס'אָ ספּק צו זיין גזירה וועט מקיים ווערען. דו ב'ז'ט אַ צדיק דיינס וועט אַדאָי מקיים ווערען. און וואָס וועסטו העלפען מיט'ן שטרייק, אַז נאָר איהר, די פּרומע, וועלען זיך דאַרין האַלטען. אָבער דער המון און די פּרייע, די וועלען דאָך יאָ קינדער האָבען, איז שוין ממילא ג-ט'ס הבטחה צו אברהם'ן נישט אי געפּאַהר. זי וועט זיך ערפּילען דורך די שלעכטע און נישט עהרליכע, פירות וואָס די פּרייע וועלן ברענגען פּאַר'ן כלל ישראל. קאָנסטייט פּערשמערצען אַז דאָס זאָל זיין נאַטס פּאַלק אויף דער וועלט?...

עמרם געהמט צוריק זיין פּרוי, יוכבּד'ן, מרים וואָס האָט פּריער מיט-געפּיהלט דעם צער פון איהרע עלטערן, ווען זיי האָבען זיך געמוזט שידען,

(1) וע' פ' כ"ב דף ס': (2) טוה דף י"ב. (3) ש"ג.

פהלט דערפאר שטארק די שמחה ווען זיי געהן זיך צוזאמען נעהמט איהר ברודער'ל אהרן, און געהן ביידע א טאגן. 4) די מלאכי השרת בענייטער-טע פון דער איידלער שמחה, זינגען זיי צו, אם הבנים שמחה. 5) - - -

--- אז משה רבינו איז געבוירען געווארען, האט זיך יעדעס יודישע הויז אָנגעפולט מיט ליכט. 16) מיט משה'ס גיבורט איז אויפגעוואָנען אַ נייע זון אויפ'ן גלות-הימעל אין מצרים. עמרם האָט זיין טאכטער, מרים'ן אַ קינד אין שטערן געגעבען; טאכטער, דיין נביאה איז מקום געוואָרען. 7) עס קומט באמת אַ הילף פאַר יודען... אין דרויסען האָט די שוואַרצע אַכוריות'שע פרעה-האנד ווייטער געבן-שיוועט, יודישע קינדער זענען אין נילוס תהום געוונקען, און געקומען איז די טרויריגע שעה אויך אין עמרמ'ס הויז, די אַרימע מוטער יוכבד, קאָן שוין לענגער דאָס קינד נישט אויס בעהאלטען. 8)

און אז זעהט דאָס חשובע קינד אין אַ קעסטעל פערקלעפט און עס אויפ'ן וואַסער געלאָזט, האָט דער פאָטער די טאָכטער געפרעגט: מרים, ווי איז דיין נביאה?

אַבער די נאָדעל-שטעכענדיגע פראַגע האָט מרים'ן יאָרנישט איבערגע-שראָקען, נישט ערשיטערט איז זי אין איהר גלויבען... דאָרט ביים ברעג פון ים, שטעהט זי, די יונגע נביאה, זי איז נישט פערצוויפעלט, אפילו נישט בעוואָרנט.

מוטיג און פעסט שטעהט די שוועסטער פון דער ווייטענס, נישט זי צווייפעלט, נישט זי שרעקט.

זי וואָרט נישט מיט נייגריגע צו וויסען דעם סוף, דער וואָס גלויבט-איז שטארק, ווערט קיינמאָל נישט ערשיטערט. דער מאַמין ווערט קיין מאָל נישט ענטוושט, ער איז תמיד צענטראַליזירט נור פערמאָנט אַ שטארקען כאַראַקטער וואָס דרוקט זיך אויס אין שטענדיגער אַענטראַליזאָציע.

נאטורליך מיז מען אמת'דיג גלויבען... אַ זוי האָט מרים געלירבט, זי איז געוועהן ביי זיך זיכער.

4) משה י"ה. 5) שם. 6) שם וי"ר שמות: נחמיה, כ"ד הבית כולו אורה. 7) שם. 8) שם. 9) שם.

און גלויביג, און מוטיג זיך צוגעקוקט ווי אַזוי איהר נביאות וועט זיך בעשטעטיגען. ער מיז דאָך גערעכטעט ווערען, וויל-זי וויסען אויך וועלכען אופן וועט'ס געשעהן. 9) זי האָט נאָר אָבעוואָרט דעם קיום פון איהר נביאה, זי האָט יעדלדיג געוואָרט.

ווייסט זי דאָך, און פיהלט; אַז דער יונגער יודישער גורל מיז ניצל ווערען. ---

און דאָס נס איז געשעהן. געגאָנגען איז פרעה'ס טאכטער זיך אַבוואַשען פונ'ם שמוץ וואָס זי האָט אויף זיך אַרויפגענומען, דינענדיג די עבודה-זרה אין פאָטער'ס הויז. 10) זי דערזעהט דאָס קעסטעלע.

אַז זי האָט'ס געעפענט איז זי בעשטראַלט געוואָרען פונ'ם ליכט וואָס האָט פון דאָרט אַרויסגעשיינט... די שכינה איז מיט איהם געוועהן.

גליקליך איז דעם קעניג'ס טאָכטער וואָס זי האָט זוכה געוועהן אַזאָ קינד אַרויסצואַטעווען פון די ווילדע בריווענדיע ים-כוואַליעס.

מרים, גאַנץ וועניג געריהרט פון דעם ווינדערליכען פאָקט, זי האָט דאָך צעהליכעס ערוואָרטעט, --- זי פרעגט קאָלט:

ער וויל פון קיין פרעמדער נישט זויגען, אפשר רופען אַ יודיש קינד --- אַז מ'האָט'ס איהר בעשטעטיגט, האָט זי שוין בעפלינדעלט די טריט, און מיט זייוות האָט זי די מוטער געבראכט. 11)

און די אַרימע יוכבד, וואָס האָט אַ הוֹפּה קלייד אַנשטאט תכריכים, דעם לעבענדיגען מת'ל, אָנגעהן. 12) זיך מיט איהם'ן אויף אייביג געזעגענט, זי האָט שוין איהר חשוב קינד צוריק.

דורך מרים'ן קומט משה צוריק אין פאָטער'ס הויז.

אינצווישען האָבען יודען שווערע, שווערע צייטען דורכגעמאַכט. אַבער זיי ליידען נישט אַליין, זיי זענען נישט פערלאָזען אין זייער שמערק, ס'איז דאָ ווער, וואָס העלפט זיי דעם צער דערטראַגען:

זייערע בעטריבטע פרויען פלענען זיי יעדען טאָג עסען ברענגען, און נישט נאָר בלויז שפיוז פאַר'ן גוף, אויך מאַראַלישע נאָהרונג פלענען זיי מיט-ברענגען.

דאָ'ס, אין דער שוויס פון דער נאַטור האָבען זיי פאַר די פערוואַגעלטע מענער דעם בעשיידענעם מיטאָג אויסגעגעבען, דאָביי האָבען די מענער זייער

9) לדעה מה יעשה לו, עס שטעהט נישט, לדעה" וואס וואלט כשמע געווען; דעם סוף געוואָרען, 10) סוטה י"ב. 11) שם. 12) שם.

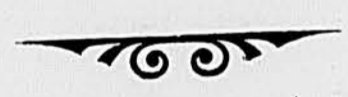
ביטער הארץ אויסגערעדט, מיהלענדיג אז זיי האבען א ארסמערקואם אויער וואס הארכט זיי צו, אין מיטען „ארויסרעדען“ די צרות האבען זיי זייער ניסט אויסגערודקט, זיי מבטל געווען, אזא טבע האבען שוין יסורים: אז מ'רעדט זיי ארויס פערלירען זיי די קראפט און דעם מכלומרישטען פערניכטונגס-כח, דען אזוי לאנג דער צער איז שטום און וועט נישט: הויסגערעדט, — דאכט זיך אויס אז ער וויל אונז לימרי דערדרוקען, פערניכטען, מיט'ן ארויסרעדען אבער, זעהט מען אז די כונה איז נישט אזוי שנארק ווי ס'האט זיך אין דער פאנטאזיע אויסגעדאכט — און דער צער פערלירט זיין גיפטיגען שטאף. (13)

אזוי פלענען זיך די ארימע שווער פערהארוועטע יודען, אויסרעדען און אויסוויינען פאר זייערע פרויען, און זיי איז באלד לייכטער געווארען. די פרויען האבען מיט הארץ-נחמות און וויכע רייד זיי אויסגערעדט, גע-שטארקט, און האפנונג און בטחון אין זייער ביטער געמיטה אריינגעוואכען, און געוויזען האבען זיי מיט זייער יודישער לעבענסווייזע אז זיי זענען געטריי זייער פאלק, וועלכעס האט די געבראכענע געמיטער פון זייערע מענער מוט און התפוקות אריינגעבען, זיי אויסגעשטעלט, געזעהן האבען די מענער אז נישט די שפראך, נישט דעם נאמען, און נישט די קליידונג האבען זייערע פרויען און קינדער געענדערט, זיי זענען ביי זייער פארב, ביי זייער אייגענארט געפליבען — דאס האט זיי געטרייסט און די וועהטאגען געהיילט, יא, ווי באלואם זענען געוועזען די הארציגע אויסשמיסעכצער מיט זייערע פרויען, פאר זייערע פערוואנדעטע הערצער, און אינם זכות פון די נשים צרקניות זענען די עלטערן מוטיג און פעסט, נישט געבראכען און שוואך ארויסגענאנען פון מצרים.

בשכר נשים צדקניות נגאלו אבותנו מצרים. (14)

(13) צ"ק לסוף הל'ק ר"מא מליוענסק ו'ל — דאנה כ"ב איס ישינה וע"ה ישינה... דורכן שוויסערען אונגערויכען ביינאכען אראב זעב צער (ע' יוכא ע"ה (14) סופה י"ב

(ענדע קאסט)

פרקי אבות*

איבערזעצט און פאפולאריזירט דורך: א. ג. פרידענזאן.

אלע יודען האבען א חלק אין עולם הבא, אזוי ווי יום שטעהט געשרי-בען: און דוין פאלק זענען אלע צדיקים, אויף אייביג וועלען זיי ירשען דאס לאנד, ניצע וועלט (ישראל איז) א צווייגעל פון מייעע פלאנצונגען, איך האב עס געשאפענצט מיין רוהם.

פרק א'

א

משה האט גענומען די תורה (פון גאט) פון בארג סיני און ער האט זי איבערגעגעבען צו יהושע'ן, יהושע האט זי איבערגעגעבען צו די זקנים די זקנים — צו די נביאים, און די נביאים האבען זי (די תורה) איבערגעגעבען צו די מענשען פון דער כנסת הגדולה, זיי (די מענשען פון דער כנסת הגדולה) האבען געזאגט צווישען אנדערע, דריי זאכען: זייט געלאפען ביים ארויסגעבען א פסק-דין; זאמעלט אייך אסך תלמידים און מאכט א צוים ארום דער תורה.

ב

שמעון הצדיק איז געווען איינער פון די לעצטע פון דער כנסת הגדולה, ער האט געפלעגט זאגען: אויף דריי זאכען שטעהט די וועלט — אויף דער תורה, אויף דינען ג-ט און אויף גוטע מעשים.

ג

אנטיגנוס פון סוכו, האט געלערנט ביי שמעון הצדיק ער (אנטיגנוס) האט געפלעגט זאגען: זייט נישט, ווי די קנעכט, וואס דינען דעם האר אויף צו בעקומען א שכר, נאר זייט ווי די קנעכט, וואס דינען דעם האר נישט צוליבע קיין שום שכר, און — די מורא פאר ג-ט זאל זיין אויף אייך.

(*) יעדע שולע, ארגאניזאציע און גרויסע קאן בעקומען צוגעשיקט די העקטאגרא-מישע, ועהר רייכע און בעלעהרענדע קאמענטארען אויף פרקי-אבות, בעארבייט לויפן ביי טרוא, האמרת ישראל, מרש שמואל און די לעהמאנים, שפויכע דער פעטער — אויפן פערלאנג ביים צענטראלען פעקלעטאריאט פון, כנות אגודה ישראל אין סולען.

ד
 יוסי בן יועזר פון צרדה און יוסי בן-יוחנן פון ירושלים האבען געלערנט ביי זיי (ביי שמעון הצדיק און ביי אנטונינוס פון סוכה) יוסי בן יועזר פון צרדה זאגט: זאל דין הווי ויין אהיו וואו עס קומען זיך צוזאמען די חכמים. זאלסט דו וואלגערען און שטויב פון זייערע פיס און זאלסט מיט דורשט טרינקען זייערע רייד.

ה
 יוסי בן יוחנן פון ירושלים זאגט: זאל דין הווי זיין אפען פאר אלעמען ארימע לייט זאלען זיין דייע הער-הויז-מענשען; רעד נישט צופיעל מיט דער פרוי — דאס איז געזאגט געווארען וועגן דער אייגענער פרוי אפשיטא שוין מיט א פרעמדע. פון דאוען דרינגען די חכמים. אז ווער עס רעדט צופיעל מיט א פרוי ברענגט זיך אליין שלעכטס, ער הערט אויף צו לערנען די תורה און דער טוף איז — ער פאלט אריין אין גיהנום.

ו
 יהושע בן פרחיה און נתאי פון ארבל האבען געלערנט ביי זיי (ביי יוסי בן יועזר און ביי יוחנן פון ירושלים). יהושע בן פרחיה זאגט: שאף דיר א לעה-רער, קיף דיר א חבר, און ארטייל יעדען מענש צום גוטען.

ז
 נתאי פון ארבל זאגט: דערווייטער דיר פון א שלעכטען שכן, חבר דיר נישט מיט קיין רשע און צווייפעל נישט אין דער שטראף (וואס ג-ט שיקט פאר די שלעכטע מעשים).

ח
 יהודה בן טבאי און שמעון בן טח האבען געלערנט ביי זיי (ביי יהושע בן פרחיה און ביי נתאי פון ארבל). יהודה בן טבאי זאגט: פיהר דיר נישט (ביי דער דין תורה) ווי די אדוואקאטען; בעת די צדדים וואס משפט'ען זיך שטעהען פאר דיר, האלט זיי ביידע פאר שולדיג, און ווען זיי געהען פון דיר אוועק זאלסטו זיי האלטען פאר אונשולדיג — זיי האבען דאך שוין אויף זיך גענומען דעם פסק (וואס די דין תורה האט ארויסגעגעבען).

ט
 שמעון בן טח זאגט: זאלסט אלייטיג אויספארשען די עדות. און רעכען זיך מיט דייע ווערטער (ביי דער דין תורה) כדי פון זיי (פון דייע אייגענע ווערטער) זאלען זיי (די עדות) זיך נישט לערנען קיין ליגען.

י
 שמעיה און אבטליון האבען געלערנט ביי זיי (ביי יהודה בן טבאי און ביי שמעון בן טח) שמעיה זאגט: האב ליב די מלאכה, יאג דיר נישט נאך הערשאפט און שטופ דיר נישט, צו די וואס האבען די מאכט.

יא
 אבטליון זאגט: חכמים! היט אייך מיט אייערע רייד, איהר קאנט נאך (דורך די דאזיגע רייד) זיך פערשולדיגען ארויסגעטריבען צו ווערען אין גלות, אויף א ארט פון שלעכטע וואסער און עס וועלען דערפון (פון דעם דאזיגען וואסער) טרינקען די תלמידים, וואס וועלען קומען נאך אייך און זיי וועלען דערפון שטארבען, אזוי ארום וועט גאט'ס נאמען ווערען פערשוואכט.

יב
 הלל און שמאי האבען געלערנט ביי זיי (ביי שמעיה און אבטליון) הלל זאגט: זיי פון אהרן הכהנים תלמידים: האב ליב דעם שלום און שטרעב צו שלום, האב ליב די מענשען און ברענג זיי (אז זיי זאלען היטען) צו דער תורה.

יג
 ער האט אייך געפלעגט זאגען: ווער עס יאגט זיך נאך א נאכען (כבוד) — פערלירט זיין נאמען. ווער עס פערפאלקאמט זיך נישט (אין דער תורה) — ווערט פערטעמפט; ווער עס לערנט נישט — פערדיענט זיך דעם טויט און ווער עס בענוצט זיך מיט דער קרוין פון דער תורה — מוז אונטערגעהען.

יד
 ער האט געפלעגט זאגען: אז איך בין נישט פאר מיר — ווער זשע דען איז פאר מיר? אז איך בין נאך פאר מיר — וואס בין איך דען דע. מאָלס? און אויב נישט איצט — ווען דען?

טו
 שמאי זאגט: בעשעפטיג דיר דער עיקר מיט דער תורה. זאג וועניג און און טו א טן און נעם אויף יעדען מענש מיט א פריינדליך פנים.

טז
 רבן גמליאל זאגט: שארף דיר א לערער וועט ער דיר ארויסנעמען פון יעדען ספק (ביים לערנען תורה) גיב נישט קיין מעשר לויטן בלויזען אב-שאצונג פון אויג.

יז
 שמעון זיין זון (רבן גמליאל'ס) זאגט: מיין גאנץ לעבען בין איך ער-צויגען געווארען צווישען חכמים, און האב נישט געפינען קיין בעסערע זאך פאר'ן גוף. ווי שוויגען שטיל, נישט דאס לערנען איז דער עיקר נאך די מעשים (פון מענש), ווער עס רעדט צופיעל ברענגט צו זינד.

יח
 רבן שמעון בן גמליאל זאגט: אויף דריי זאכען שטעהט די וועלט: אויף אמת אויף גערעכטיגקייט און שלום ווי עס שטעהט געשריבען: אמת גערעכטיגקייט און שלום, זאלט איהר משפטן אין אייערע טויערען.

די תנח"ך בן זקניה האנט: דער איבערשטער האט געוואלט מוכה זיין האט פאלק ישראל - האט ער איהם געגעבן די תורה און א סך מצות. עס שטעמט געשריבן: ג-ט האט געוואלט און זיין גערעכטיגקייט. האט ער די תורה געשרייטערט און פערטראקט יעש"י מי"ב כ"א.

שיר השירים

(בילד)

געדין איז עס סוף פסח-צייט. זיין עס הייבט אן צו בלאזן דאס גליטש פריילינג-ווינטער און ג-ט וועלט, ווען די הערצער פון דער יוגענד הייבן אן נאך דעם פאנגען ווינטער אביסל איינצולעבען. און יעדעס יוגענד-ליבע הארץ הייבט אן צו בענקן און צופלען, יעדער לויט זיין השגה - צו זיין צייל און אידעאל. דאמאלס האט אויך אונזערע יוגענט צו נאגען עפעס א געהיימליכע מיסטעס בענקשאפט די איידעלסטע הארץ-סערוועט פון יוגענט פון אונזערע קעניג פארט.

און די איינצליכע בענקשאפט האט איר איהרע אייגענדיגע צייכענס געגעבן. דער יוגענד קעניג האט פערלויבט דעם אפעטיט צום עסן, די בעסטע און טענסטע מאכלים האבען איהם נישט געשטעקט, נאנצע נעכט איז ער געליבט וואך איםן געלעבער, זיך געדורעהט פון אירן זייט אויף דער צווייטער, און ביים אופן נישט געקענט איינשלאפען. און נאנצע טעג האט ער ארויספאצירט איבער זיינע עלעגאנטע צימערען פערטראכטערהייט.

און געטראכט האט ער וועגען גלות השכינה און כנסת ישראל, פון בנין סגור מעל שלחן אביהם, דערויף האט איהם זיין הארץ געפלוטיגט, און זיי א שווערער סטיון וואלט ביי איהם אויסן הארצען געלעבען און שרעקליך געדריקט.

און געפיהלט האט ער, אז ער דארף נויטיג האבען סאר וועמען זיך דאס הארץ אבצוריידיען איינער וואס זאל בעויליגען זיין קאפ ביי איהם אויפן שוים אנדערצולעבען, און ער זאל אין איהם אריינזענען זיינע בענקענדע מעלאדיעס צו דער סכינה, נאך וועלכע דאס הארץ גאפט אזוי, און אזוי אום, קראנק פאר ליבעשאפט - חולת אהבה.

(*) שיר"ש כ"ב בילדה. מורש קהלת.

געווען איז עס א ניסן-פארנאכט, און אלע ירושלימער, חצרותי האבען זיך געפארעט יונגע און אלטע פרויען ארום די שטוב-מעבעל, און קיך-געשיר, געהאלטען אין מיטען רעכטען קראצען, שאבען, רייבען, כשריען, די ירושלימי-ער גאסען זענען געווען איבערפולט פון חדר-יונגלעך, וועלכע האבען אהיימ-געהענדיג פון חדר געכאפט א שטיף אויף דער פרישער מחיה-דיגער פריהלינג-לופט, - דאן איז אויך ארויסגעגאנגען פון זיין פאלאץ אויף די ירושלימער גאסען דער יונגער קעניג שלמה - כאפען א ביסעל פרייע פרישע לופט. און אזוי האט שפאצירט דער יונגער קעניג פערטראכט און זיינע מיט-טישע געדאנקען, אינגאנצען אויסגעטהון פון דער וועלט, איינזעהן אין א העכערער וועלט, אין א עולם האצילות, נישט בעמערקענדיג וואס עס טהוט זיך אפילו הארט נעבען איהם.

דער קעניג האט אזוי שפאצירט פון אירן גאס אין דער צווייטער, פון אירן גאס ארום אין דער צווייטער אריין, ביז ער איז אונגעמערקט פאר זיך זעלבסט, ווייט אריבער די חומות ירושלים, און זיך פלוצלונג ארוםגעזעהן אז ער שטעהט איינער אליין אויפן פרייען פעלד.

קענטיג, אביסעל מערד פון אנטרענגונג, האט זיך דער קעניג האטטיג אויסגעלעגט אויפן דופטיגען גראן, געקוקט גלייך מיטן פנים ארויף צום קלא-רען הימעל, צו דער זיך-רויטלענדער אונטערגעהענדער זון און ווייטער, מיט נאך מעהר ליידענשאפט, זיין טרוים פארטגעזעצט.

ער האט זיך דאן אין מיטען דערינען א טאפ געטהון אין בוזעם-טאש, און מיט א צופריעדען שמייכלע אויף די לייצען - דערפון וואס ער האט געפונען, דאס וואס ער האט געזוכט - היט ער ארויסגענומען פון דארטען אפאר בייגעלעך פאפיער מיט א בליי-שטיפט און זיך געזעצט שרייבען, -

א הייליגער פייער האט זיך דאמאלס אָנגעצונדען אין דעם קעניגס אוי-גען, זיין געזיכט האט ביי איהם געפלאמט מיט א ג-טליכען פלאם (שלהבת יי) אפשינגלענדיג אויף זיך די רויטע שטראהלען פון דער אונטערגעהענדער זון, און זיין האנד האט ציטערדיג שנעל געשריבען איבער די לעדיגע בלעטלעך.

צוזאמען געוואקסען איז דאמאלס אויף יענעם פעלד, די גאנצע בריאה, הימעל און ערד, פעלדער און וועלדער, בויער און טייכען, אלעס האט זיך באהעפט צו איהר שרש - צום ג-טליכען גייסט. און אין דער מיטענדיג פון דער דאזיגער נאטור-צוזאמענוואוקס איז געזעסען דער וועלט פאעט, דאס איידעלסטע הארץ, און צארטסטע נשמה און איהר שירה געזונגען, עס פעראיי-ביגענדיג, גלייכצייטיג, אויף די לעדיגע פאפיער-בלעטלעך.

און אזוי ארום איז דאן געשאפען געווארען דער אזוי-בעריהמטער הייליג-ליידענשאפטס-פולער - שיר השירים!

דער יונגער יודישער קעניג האט דאן קאנצענטרירט אין זיין הארץ
קדשא בריך הוא די שכינה אין די "כנסת ישראל" אין ארומגענומען מיטן
רוח הקודש גייסט, האט ער פאר בידענס-וועגען זיינע פערזענלעכע געשריבען.
עס האט דאן די כנסת ישראל דורך איהר טריבון ארויסגעזאגט דעם
ישקני מנשיקות פיהו משכני אחריו נרצח, דודי לי ואני לו, השבעתי אתכם
בנות ירושלים, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה, א.ו.וו. א.ו.וו.
אין עס האט דאמאלס דער אייבערשטער דורך זיין געזאלבטען און
אויסדערוועהלטען געענטפערט דעם: "הנך יפה רעיתי, כושנה בין החוחים
כן רעיתי בין הבנות, כו"ך יפה רעיתי ומום אין בך", א.ו.וו. א.ו.וו.
ווען דער יונגער יודישער קעניג האט גייענדיגט זיין הימלישע פאָעמא.
האט ער זיך ארומגעזעהן אז די זון איז שוין ארונטער אונטער די וואַקענס.
און אויפן הימעל פֿינקלען שוין שטערען, ער האט שנעל געכאפט די אָנגע-
שריבענע בלעטלעך, בעהאלטען אין קעשענע, עס פעסט צודריקענדיג צו זיך
און זיך גילאזט לויפן אהיים.

קומענדיג א היום האט ער דעם שיר פיעל, פיעל מאָל איבערגעליינט.
און נאכהער עס ערגעץ וואו גיט בעהאלטען.
דאך פלעגט ער עס אפט ארויסנעמען, אין אָבויצען גאנצע שעה'ן
איבער דעם פערטראַכטערהייך.
שפעטער האט עס ווער ענטדעקט צווישען דעם קעניג'ס כתבים, און ער
האט דער וועלט מוכה געווען מיט דעם "שיר השירים" און מיט א טאָג וואָס
"לא הו העולם כדאי כיום שויתן בו שיר השירים לישראל", (די וועלט
איז קיינמאָל נישט געווען אזוי וויכטיג ווי אין דעם "זאָג וואָס די יודען האָבען
בעקומען דעם "שיר השירים")
ל. שיר.

דער סנה פון ס. ס. סיועל

פאשעט משה יתרו'ס שאָף,
פלוצים א כילד — זון אויג ווערט פערבלענדט,
דער סנה שטעהט אין פאָר, פֿרענט אָהן א סוף,
דער תוך אָבער גאנץ כלאַב, ער ווערט נישט פערברענט.
וואונדערט זיך משה אויפן זעלמענעם בילד,
ער קוקט און ער קוקט אין ער ווערט גאַרניט מיר,
ער הערט אויך א שטימע א זאָנמע און מילד,
עס ווערט איהם באלד קלאָר די צוקונפט פֿונ'ם איר.

דער כראָך פֿון זיין פֿאָלק מאַכט די הערצער צונעהן,
עס ווערט שטאַרק דערשלאָגען דעם אידענ'ס נשמה,
עס הערט זיך איהר קרעכצען, איהר ביטער געוויין,
און ס'זעהט זיך קיין מרעסט נישט, קיין פֿונק פֿון נחמה.

בכבולם אלין נגע זיי ווכען און מראכטען
זיין בלוט גאנצע עמער, זיי טרינקען און זיינען,
ניט יונגער, ניט עלטער, זיי ווילען דאָרט אַכטען,
און פֿיניגען קינדרער פֿאר עלטערענ'ס אוינען.

גאָר נ—ט, דער אלמעכטיגער האָר פֿון דעם הימעל,
פֿון צווישען דעם פֿיער אין האָרן ערשיינט,
ער ווייסט ניט פֿין שלאָף, ער ווייסט ניט פֿון דרימער,
ער היט זיי אי נעכטען, אי מאַרנען, אי הינט.

דו ברעכסט זיי א סנה, פֿאָלק ישראל, אָהן ציעל!
דיין יסור, אָבער, קען אויך דער פֿלאַם נישט פֿערברענען,
און משה פֿערשטעהט פֿון דעם סנה זעהר פֿיעל:
— מיטו אידען בערנען, מען וועט עס אויך קענען! ...

לאמיר האַפען!

(גאָר דער קאָנצענטרירט פֿון, כּנות אנובת ישראל אין פּוילען)
א בערעכענער און וויכטיג נעשעהעניש איז פֿאַרנעקומען אין דער
אַרטאָדאָקסישער וועלט, א פּאַנאָאָסטישער טרוים איז פֿערווירקליכט
געוואָרען: מרעט יודישע טעכטער וואָס זענען שטאַלץ מיט זייער יו-

די שקיט און האבען דעם מוט נאך אנדערע צו בענימטערען פאר דעם ועלבען אירעאל ווען זיך צוזאמענעקומען אויף א קאנפערענץ און האבען דער ברעטער וועלט הויך און רייכט ערקלערט, אז זיי בעזיצען ווילען, ענערניע און התלהבות צו לעבען וורקען און שאפען אינים ניכט פון דער תורה און ווילען זיך נאך אפערן אלע יודישע פרויען און מעכטער מקרב צו זיין צו אט דעם התלונען ציעל ווירער, נאך א קודש-השם-מאמענט און דער נעשיכטע פון אגודת ישראל! כמעט לענדערדיג האבען געקלונגען אינים עכא פון קאנפערענץ-וואל די ענטוואסטישע שטימען פון די העלענאטינס, אלע בעזעלט מיט אירן נעדאנק, מיט אירן נעמנוואמען אירעאל - דער אירעאל פון די פרויען-העלדינס אין דער יודישער נעשיכטע, ווער בע-נייסטערטער רוף צו די בלאנדענדע וודישע מעכטער, האט אויסגעווע-הען ווי א בעניאונג פון דעם אמאליגען התעוררות-רוח פון א דבורה הנביאה: ערוואכט יודישע מעכטער, קומט צוריק אהיים, ווערט טרוי אונזער אמונה, ווייסט אז צו דענקען און לעבען יודיש, לערנען און שווערען די אמת'ע יודישע קולטור - דאס איז דער שיינסטער און ערהאבענסטער לעבענס-ציעל פאר א יודישע מאכטער!

דאס איין האט געקאנט איבערצייגען, אז א נייע עפאכע הייבט זיך אן, קודם-כל אינים יודישען פאמיליען-לעבען, וואו מוטער און מאכטער האבען די הויפט-דעה און דעצירירענדיגע השפעה.

אמת, אז די קאנפערענץ אן-און-פאר-זיך איז געווען א וויכטיג נעשעהעניש און וועט כלפי-הוין ווי כלפי-פנים האבען געמאכט דעם נעהערניגע רושם, דערביי דארף מען אבער נישט פערנעקען, אז די בעוועגונג פון, בנות אגודת ישראל, איז ערשט ארום אין די קינדער-שיכלעך, מיטערהעט ערשט אויף דער שוועל, אריינצוגעהן אין דער אהנענמיליכער ארבייטס-תקופה פון דער בעוועגונג.

און די פראגע איז יעצט: וואס סארט פאזיטיווע מיטהילף וועט דערצו געבען, אגודת ישראל? צו וועט מען יוצא זיין, בלויז מיט ווערבער און בענייסונגען, אדער, עפעס ממשות'דיגעס דערפאר בעווייזן?

צי וועט פאר דער ארבייט-אקסיע דינען אלס מוסר השכל די מרויע-רוינע פערנאנגענהייט און אפילו גענעווארט: דער ניכט פון כפירה און מינות האט ארויסגעריסען צענדליגער טויזענדער יודישע מעכטער פון זייער מוטער'ס שויס און זיי פערשלעפט אין אזאלכע מחנות, וואו מען חוקקט אפ פון אלעם וואס איז אונז העליו און מויער.

בנות אגודת ישראל איז אבער א ליכטיגער שמראהל פון האפ-נונג צוריקצוגעווינען, אויב נישט אלע, אבער דאך א גרויסע טייל פון די יודישע מעכטער, פאר'ן רעליגיעזען יודענכום און זינע התלונקייטען, לאמיר דעריבער האפען, אז, אגודת ישראל, בכלל און נאנטן בעזונדער די לייטענדע ארגאנען פון דער אגודה, וועלען ניסטיג און מאטעריעל שטיצען די נאך דערוואל יודיש-שאפענדער בעוועגונג און איהר געבען די מעגליכקייט צו פערענדיגען דאס גרויסע ווערק צום כבוד און רוים פון, אגודת ישראל.

לאמיר האפען!

א. נאכמאנאוויטש.

עס ווערט פארנעליינט טריפטליכע און טעלעגראפישע בעגריסונגען פון: אגודה-צענטראלע - ווארשא, דעפוטאט הרב, לעווין שליטא - סאמבאר (פרעזידענט פון אלוועלטליכען צענטראל-ראט פון אגודת ישראל); הרב ר. ט. הורוויץ שליטא - ריישא; א. ו. פרידמאן - ווארשא, ש. ג. ריטמייטער - ווארשא, מ. בוימבערג - ווארשא, י. אונגער - ווארשא, דר. ב. מסלער - קאלאמעץ, מ. שווארצמאן - שוועליץ; רעדאקציעס: אונזער וועג - שוועליץ, דאס ווארט - ווילנא; בנות אגודת ישראל - ציריך, פרל. י. ראזענבלום - פראנקפורט; בנות אגודת ישראל - ארגאניזאציעס אין: מאקאו, קאזשמינעק, וויערושאוו, און אנדערע.

דר. ש. דייטש לענדער - (ווייץ) האלט א לענגערע בעגריסונג, רעדט, אין נאמען פון אלוועלטליכען ועד הפועל פון, אגודת ישראל, און אנטערשטרייכט די גרויסע בעדייטונג פון דער ארטאדאקסישער פרויען-ארגא-ניזירונג, וואס זייער טעטיגקייט דארף באזירען אויף די יסודות פון תורה, עבודה און גמלות חסדים אין בעטאנט, אז די צוזאמענארבייט פון דער אר-טאדאקסיע אין מורה און מערב דערנעהנטערט צו דערנרייכען אונזער היי-ליגע ציעלען.

דאָר יוסף וואויריסלאָווסקי בעגריסט אין נאָמען פון דער אגודה אין לאָדז, ווינטשט ערפאלג די קאנפערענץ אין ערקלערט, אז די לאדזער אגודה וועט אנטערשטיצען מיט אלע כוחות די דאזיגע בעוועגונג.

דר. א. מינק (בערלין) בעגריסט אין נאמען פון, עזרא-בונד אין דייטשלאנד און זאגט, אז די הויפט-אויפגאבע דארף זיין, צו געבען די מיט-גלידערינס פון, בנות אגודת ישראל - תורה-וויסען.

פרל. קאזלאווסקא (לאדז) בעגריסט אין נאמען פון, בנות אגודת ישראל אין לאָדז, בעמערקענדיג די גרויסע לייסטונגען פון דער ארגאניזאציע אין לאָדז און דריקט אויס איהר פערזינדערונג אויף דער, אגודת ישראל, וועלכע ווייזט ארויס אזא ווייניגען אינטערעס צום פערשטארקען דעם רעלי-גיעזען גייסט אין די רייהען פון די יודישע פרויען און טעכטער.

עס בעגריסטען נאך: פרוי פאנעל - לעהרערין פון בית-יעקב-שולע אין לאָדז, פרוי יערוזאלים און פרוי גרינבערג - שילערוס פון לאדזער בית-יעקב-שולע, פרוי גינציג - קראקא, פרוי טרויבע - בלאזשקי, פרוי טרויבע - פיעטרקאווי, פרוי, שעקירקא - גאמבין, פרוי, שאפירא - קאליש אין צום לעצט האלט א לענגערע בעגריסונג פרוי, ראטשילד - אין נאמען פון, בנות אגודת ישראל אין ציריך.

אלע רעדנערינס האלטען די בעגריסונגס-רעדעס אין א געהויבענער שטימונג און מיט פול התלהבות פאר דער דאזיגער בעוועגונג און דערצעה-לען וועגען דעם ענטזיאזם וואס די קאנפערענץ האט צווינגענדיג אויף דער

גאנצער פראווינץ און דריקען אויס ויער איבערצייטונג, אז מיט דער ארגאניזאציע וירונג פון „בנות אגודת ישראל“ הייבט זיך אן א נייע תקופה אינעם לעבען פון דער יודישער פרויען-וועלט פאר דער אויפלעבונג פון יודישען תורה-גייסט און אגודה-אידעאל.

עס ווערט געליינט א טעטיגקייטס-בעריכט פון צענטראלען סעקרעטאריאט פון וועלכען עס איז צו זעהן, אז די ארבייט פון במשך 3 חדשים איז געווען א אָנגעשטרענגטע און פיבערהאפטע. עס איז א סך געשאפען און דערגרייכט געוואָרען. במרט ווען מענטשן אין אַכט, אָ דאָס צ. ס. האָט נישט געהאַט קיין שום געלד-מיטלען, דער וויכטיגסטער רעזולטאַט פון דער אַרבייט — איז די קאָנפערענץ גופא, דער בעריכט ענדיגט זיך מיטן וואונש, אז עס זאלען גע-שאַפען ווערען די געהעריגע געלד-מיטלען און דאָן ערשט וועט זיין די מעג-ליכקייט אויף אַ ערפאַלגרייכער טעטיגקייט.

עס געבען אָפּ טעטיגקייטס-בעריכטען פון די אָרגאניזאציעס אין ווערע שטעט, די דעלעגאטינס: פּרל, שטערנרינסקא (קראָקא), פּרל, קאָלעאווסקא (לאָדז), פּרל, טרויבע (בלאָשקין), פּרל, שאַפּירא (קאַליש), פּרל, ראָזא (בענדין), פּרל, ראָזענצווייג (לאָסק), פּרל, עדעליסט (טשענסטעכאו) און פּרל, האַבערמאַן (אָווערסשע).

פון די בעריכטען איז צו זעהן, אז די אָרגאניזאציעס האָבען פּערהעלטן ניסעמטיג געפיהרט אַ שיינע טעטיגקייט, און דאָן איז אַרויסגעוואָנט געוואָרע. וועגען דער נויטיגקייט אין אַ טעטיגע צענטראַלע, פיהרערין, אינסטרומענט, אדגל, עס איז אויך אַרויסגעוואָנט געוואָרען וועגען דער וויכטיגקייט פון דער אָרגאניזאציע פון „פּועלות אגודת ישראל“, גאַנץ בעזונדער האָבען זיך אויסגע-צייכענט אין ויער טעטיגקייט די אָרגאניזאציעס אין לאָדז, וואַרשא, בענדין און בלאָשקין. דעם אויבענאָן פון דער טעטיגקייט האָט פּערנימען קראָקא, וואו די גאַנצע אַרבייט איז געפיהרט געוואָרען אונטער די לייטונג פון פּרל, ראָט-שילד (ציריך), די אַרבייט האָט זיך אין קראָקא אויסגעצייכענט אויף פּערשי-דענע געביטען, ווי: שערנים פאַר למודי-קדוש, קורסען פאַר למודי-חל, סאַציאַלע הילף אדגל.

די ערשטע ויצונג איז געשלאָסען געוואָרען 4 נאַכמיטאָג, פּייערליכע עקזאַמענס אין בית-יעקב-שולע.

אין צווישען דער ערשטער און צווייטער ויצונג איז פאַרגעקומען די עקזאַמענס פון די שילערין אין בית-יעקב-שולע (פּיראַמאָוויטשאַ 14) ביי דער אָנוועזנהייט פון דר. דייטשענדר, לייטער פון דער שולע הי. י. ג. ק' מיט-ניצן, ראַטמאַן ש. מ., פּראַנער ווד, וואַלדאָ, א. א.

ערשטע אָנפערעניץ פון „בנות אגודת ישראל“ איז פּוילען (פּראַטאָהאַל)

מאַנטאַג און דינסטאָג, כ"ב און כ"ג אדר ה. י. א. ז. אין לאָדז אין לאָ-קאַל פון „בית-יעקב-שולע (פּיראַמאָוויטשאַ 14), פאַרגעקומען די ערשטע קאַנ-פערענץ פון די אָרגאניזאציעס „בנות אגודת ישראל“ אין פּוילען. אין דער קאָנפערענץ האָבען זיך בעטייליגט דעלעגאטינס פון בערך 60 שטעט אין פּוילען, און אייניגע חשובע געסט פון אויסלאַנד צו. אַנד: דירעקטאָר פון דער אַלגעמיינע קרן, התורה, צענטראַלע — דר. שמואל דייטשענדר (ווען); פיהרער פון די אַרטאָדאָקסישע יוגענד-אָרגאניזאציעס אין דייטשלאַנד — דר. אלי' מונק (בערלין); פאַרשטעהערין פון „בנות אגודת ישראל“ אין דער שיינץ (איצט, דאַצענטין אין קראָקאָווער בית-יעקב-סעמינאַר) — פּרל, בעטי ראַטשילד (ציריך), א. א.

ערשטע ויצונג

מאַנטאַג האָלב 1 בייטאָג עפענט די קאָנפערענץ רעדאַקטאָר ה' א. ג. פּרילדענאָן און נאַמען פון צענטראַלען סעקרעטאריאַט, מיט אַ קורצער ערעפוננס-רעדע, און וועלכער עס ווערט בעטאָנט די שמחה-שטימונג וואָס הערשט אין דער אַרטאָדאָקסישער וועלט צוליב דער קאָנפערענץ, וואָס האָט דעם ציל צו קאָנצענטרירען און צו פּעראַייניגען די יודישע פרויען און טעכ-טער אונטער די פּאהן פון „אגודת ישראל“, דער רעדנער בעגרייט גלייכצייטיג וואָרם די אויסלעגונגע געסט און דריקט אויס די האַפנונג, אז ויער אַנטייל וועט מיטוירקען צו דערגרייכען אַ פּראָדוקטיווע אַרבייט לטובת דער ענטווי-קלונג און פּערשטאַרקונג פון דער ניד יוגער בעזונענג.

די קאָנפערענץ וועהלט דאָן אַ פרעזידענט פון: פּרוי פעסע זעמבאַ (לאָדז), פּרל, ראַטשילד (ציריך), פּרל, מאַנדראַ (מלאָווא), פּרל, שטשערינסקא קראָקא, אַלס סעקרעטארינס: פּרל, קאָלעאווסקא (לאָדז), פּרל, שיקיערקאַ (גאַמבין) אין פּרל, ראָזא (וואַרשאַ).

אַלס פאַרויצענדערין ווערט געוועהלט פּרוי זעמבאַ (פאַרויצענדערין פון „בנות אגודת ישראל“ אין לאָדז), פּרוי זעמבאַ דאַנט פאַרן כבוד צו זיין פאַרויצענדערין פון דער ערשטער קאָנפערענץ פון „בנות אגודת ישראל“ און האַלט אַ שעהנע בעגריסונגס-רעדע לכבוד די דעלעגאטינס.

די שילערינס פון אלע קורטען האבען זיך אויסטרגעוועהנליך אויסגעצוי.
כעס און דר. דייטשענדער האט פאר זיי געהאלטען א שיינע רעדע, אים
דרוקענדיג זיין בענייטערונג פון די גוטע ערפאלגען פון די בית-יעקב-שולע
און אפליהט צו די שילערינס, אז זיי זאלען זיין תורה-טרייע טעכטער.

די צווייטע זיצונג

האט זיך געעפענט 6 אָווענד און געפיהרט געוואָרען אונטערן פאָרויז פון
פּרל. ראָטשילד (ציריך).
פּרל. מאָדראַ (מלאווא) האָט געהאַלטען אַ לענגערען רעפּערט
וועגען די ציעלען אין אויפנאַבען פון „בנות אנוּת ישראל“. די רעדנערין
דערמאָנט אין ערשטער רייה די נויטונדעריקייט פון צוזאַמענאַרבייט מיט אלע
אַרטאָדאָקסישע יוגענד-פּרויען-אַרגאַניזאַציעס אין אויסלאַנד, בעזונדערס מיט
„עורא“ אין דייטשלאַנד - דער ציעל דאַרף זיין, צו ענטוויקלען און פּער-
שטאַרקען דאָס רעליגיעזע בעוואוסטזיין ביי די מיטגלידערנס, דורך איינאַר-
גען שיעורים פאַר למודי-קודש, ווי: תּנ"ך, דינים, יודישע געשיכטע, א.ו.וו.
די רעדנערין ערקלערט אויך די נויטונדעריקייט פון אויסבילדען פיהרערנס,
וועלכע זאלען דינען אלס נויטטיגע משמיעות אויף די מיטגלידערנס, איינאַר-
גען קורסען פאַר אָרגאַניזאַציע בילדונג אין די ראַהמען פון דער תּורה; די אַר-
גאַניזאַציעס זאלען פּערנעמען זיך מיט איינאַרדענען אָפטע געמיטליכע צוזאַמענ-
קונפּטען אויספליגע, אדגל, חוץ די קולטורעלע אויפנאַבען, דאַרפּען זיך
די אָרגאַניזאַציעס פּערנעמען מיט ארבייט אויפן סאַציאַלען געביט, פון בע-
זונדער וויכטיגקייט אַנערקענט קי רעדנערין, פאַרצוברייטען די מיטגלידערנס,
וואָס האָבען בדעה צו פאַהרען קיין ארץ-ישראל, און זיי בעקענען מיטן לאַנד,
דורך ערלערנען די העברעאישע שפּראַך, אייגענאַראַמיש, די בעדייטונג פון
קדושת הארץ, א.א.וו. די רעדנערין רעדט דאָן וועגען די נויטיגקייט פון אַ
צענטראַלע, וועלכע זאָל אָנפיהרען מיט דער דאָזיגער גאַנצער טעטיגקייט און
אַ דער „בית-יעקב“ ושרגאַל זאל זיין דער אָפיציעלער-אַרגאַן פון „בנות-אנוּת
ישראל“ אין פּוילען.

ד.ר. מאַנק (בערלין) ערגענצט דעם רעפּערט פון פּרל. מאָדראַ, מיט
אַ רייה פּראָקסישע אָנווייזונגען, ווי אזוי דירעקצופיהרען דעם אויסבילדונגס-
קורס פאַר פיהרערנס.

ראָטמאַן ש. מ. פּראָגער (וד, וואָלא) בערימט אלס מיטגליד פון
רעד הפועל פון „אנוּת ישראל“ אין פּוילען און האָלט גלייכצייטיג אַ לענגערען
רעפּערט איבער די אויפנאַבען פון „בנות אנוּת ישראל“, אין וועלכען ער
שטעלט זיך אָפּ דער ניקר אויף דער נויטיגקייט פון אויסבילדען פיהרערנס

און אַ צענטראַלע, וועלכע דאַרף זיך געפונען אין לאַדז, וואו עס געפונען
זיך די געהערניגע קרעפטען, אָנצופיהרען מיט אַ צענטראַלע.
עס ענטוויקלעט זיך אַ דעבאַטע איבערן רעפּערט פון פּרל. מאָדראַ,
אין וועלכער עס בעטייליגט זיך: פּרל. ראָזא (בענדין), פּרל. שיקערקא (נאַמי-
בין), פּרל. פּאָנעל (לאַדז), פּרל. טרויבע (פיעטרקאוו) א.א.

עס ווערען געוועהלט קאָמיטעס פאַר: סטאַטוטען, - אין וועלכער עס
געהערן אַרײן: פּרל. מאָדראַ, פּרל. ראָטשילד, פּרל. קאַזאַווסקאַ, פּרל. ראָזא
(וואַרשא) און פּרל. לעווקאוויטש (לאַדז); פיהרערין-אויסבילדונג - אין וועלכער
עס געהערן אַרײן: פּרל. גינציג, פּרל. האבערמאַן, פּרל. אַלטער (פּאַביאָניץ);
און פּרל. מאָדראַ; פּרעסע און ליטעראַטור - אין וועלכע עס געהערן אַרײן:
פּרל. נראָס (קראָקאַ), פּרל. לאַנדוי (קראָקאַ), פּרל. שיקערקא, פּרל. ראָזא (צענ-
דין), פּרל. פּאָנעל, פּרל. גלינער (וואַרשא) און פּרל. טרויבע (בלאַשקו).
די זיצונג ווערט געשלאָסען האַלב 11 אָווענד.

די דריטע זיצונג

איז פאַרגעקומען דינסטאָג 3 בייטאָג און געפיהרט געוואָרען אונטערן פאָרויז
פון פּרל. מאָדראַ (מלאווא).

באַלד נאָך דער ערעפנונג איז פאַרגעקומען אַ פּאַטאַגראַפישע אויפנאַמע
פון אלע דעלעגאַטינס.

נאָכדעם האָט געהאַלטען דר. דייטשענדער א זעהר אינהאַלטסרייכען
פאַרטראַג, איבער דער בעדייטונג פון דער מסורה אלס יסוד פון יודענטום אין
זיין אייביגען עקזיסטענץ.

די קאָמיטעס געבען אָפּ בעריכטען פון זייער טעטיגקייט,
נאָך אַ דעבאַטע איבער די פּערשידענע פאַרשלאָגען מצד די קאָמיטעס
ווערען אָנגענומען די פּאָלגענדע

רעזאָלוציעס:

- די קאָמפּערענץ בעשליסט: ...
- נאָמען, ציעלען און אויפגאַבען:
- 1) די אָרגאַניזאַציעס פון אַרטאָדאָקסישע פּרויען און טעכטער אין פּויל-
לען, טראָגען דעם נאָמען: „בנות אנוּת ישראל“.
- 2) די „בנות אנוּת ישראל“ אין פּוילען שטעהט אין פּערבינדונג מיט
די אַרטאָדאָקסישע פּרויען-אַרגאַניזאַציעס אין אלע לענדער, בעזונדער מיט די
אַרטאָדאָקסישע פּרויען-גרופּען „עורא“ אין דייטשלאַנד.
- 3) „בנות אנוּת ישראל“ האָט דעם ציעל, בעוואוסטזיג צו מאַכען,
די מיטגלידערנס און זיי ערציהען זלם תּורה-טרייע יודישע טעכטער אַזוי

די שילדערניס פון אלע קורטען האבען זיך אויסערגעווענהליך אויסגעציי-
כענט און דר. דייטשליענדער האט פאר זיי געהאלטען א שיינע רעדע, אים-
דרוקענדיג זיין בענייטערונג פון די גוטע ערפאלגען פון די בית-יעקב-שולע
און אפערירט צו די שילדערניס, אז זיי זאלען זיין תורה-טרייע טעכטער.

די צווייטע זיצונג

האט זיך געעפנט 6 אָוענד און געפיהרט געוואָרען אונטער'ן פאָרויך פון
פּרל. ראָטשילד (ציריך).
פּרל. מאָנדראָ (מלאווא) האָט געהאַלטען אַ לענגערען רעפּעראַט
וועגען די ציעלען און אויפנאַבען פון, בנות אגודת ישראל, די רעדנערין
דערמאָנט אין ערשטער רייה די נויטווענדיגקייט פון צוזאַמענאַרבייט מיט אַלע
אַרטאָדאָקסישע יוגענד-פּרויען-אַרגאַניזאַציעס אין אויסלאַנד, בעזונדערס מיט
„עורא“ אין דייטשלאַנד - דער ציעל דאַרף זיין, צו ענטוויקלען און פּער-
שטאַרקען דאָס רעליגיעזע בעוואַוסטזיין ביי די מיטגלידערניס, דורך איינאַרד-
גען שטורם פאַר למודי-קדוש, ווי: תנ"ך, דינים, יודישע געשיכטע, א.ו.וו.
די רעדנערין ערקלערט אויך די נויטווענדיגקייט פון אויסבילדען פיהרערניס,
וועלכע זאלען דינען אַלס גייסטיגע משפיעות אויף די מיטגלידערניס, איינאַרד-
גען קורטען פאַר אַלגעמיינע בילדונג אין די ראַהמען פון דער תורה; די אר-
גאַניזאַציעס זאלען פּערנעמען זיך מיט איינאַרדנען אַפּטע געמיטליכע צוזאַמען-
קומסטען אויספליגע, אדגל, חוץ די קולטורעלע אויפנאַבען, דאַרפען זיך
די אַרגאַניזאַציעס פּערנעמען מיט ארבייט אויפן סאַציאַלען געביט, פון בע-
זונדער וויכטיגקייט אַנערקענט די רעדנערין, פאַרצוברייטען די מיטגלידערניס,
וואָס האָבען בדעה צו פּאַהרען קיין ארץ-ישראל, און זיי בעלענען מיטן לאַנד,
דורך ערלערנען די העברעאישע שפּראַך, אייגענאַרפּיע, די בעדייטונג פון
קדושת הארץ, א.א.וו. די רעדנערין רעדט דאָן וועגען די נויטיגקייט פון אַ
צענטראַלע, וועלכע זאָל אַנפיהרען מיט דער דאָזיגער גאַנצער טעטיגקייט און
אַ דער „בית-יעקב“ זשורנאַל זאָל זיין דער אַפיציעלער-אַרגאַן פון „בנות-אגודת
ישראל“ אין פּוילען.

דר. מונק (בערלין) ערענצט דעם רעפּעראַט פון פּרל. מאָנדראָ, מיט
א רייה פּראָקטישע אָנווייזונגען, ווי אַזוי דורכצופיהרען דעם אויסבילדונגס-
קורס פאַר פיהרערניס.

ראַטמאַן ש. מ. פּראָגער (וד. וואַלאַ) בערליט אַלס מיטגליד פון
ועד הפועל פון „אגודת ישראל“ אין פּוילען און האַלט גלייכצייטיג אַ לענגערען
רעפּעראַט איבער די אויפנאַבען פון „בנות אגודת ישראל“, אין וועלכען ער
שטעלט זיך אַפּ דער עיקר אויף דער נויטיגקייט פון אויסבילדען פיהרערניס

און אַ צענטראַלע, וועלכע דאַרף זיך געפונען אין לאַדז, וואו עס געפונען
זיך די געהעריגע קרעפטען, אַנצופיהרען מיט אַ צענטראַלע.
עס ענטוויקעלט זיך אַ דעבאַטע איבער'ן רעפּעראַט פון פּרל. מאָנדראָ,
אין וועלכער עס בעטייליגט זיך: פּרל. ראָזא (בענדין), פּרל. שיקערקא (נאַמי-
ביך), פּרוי פּאַנעל (לאַדז), פּרל. טרויבע (פיעטרקאוו) א. א.

עס ווערען געוועהלט קאָמיטעס פאַר: סטאַטוטען, - אין וועלכער עס
געהען אַרײן: פּרל. מאָנדראָ, פּרל. ראָטשילד, פּרל. קאַזאַווסקאַ, פּרל. ראָזא
(וואַרשא) און פּרוי לעווקאוויטש (לאַדז); פיהרערין-אויסבילדונג - אין וועלכער
עס געהען אַרײן: פּרל. גינציג, פּרל. האַבערמאַן, פּרל. אלטער (פּאַביאָניץ);
און פּרל. מאָנדראָ; פּרעסע און ליטעראַטור - אין וועלכע עס געהען אַרײן:
פּרל. נראָס (קראַקאַ), פּרל. לאַנדוי (קראַקאַ), פּרל. שיקערקא, פּרל. ראָזא (צענ-
דן), פּרוי פּאַנעל, פּרל. גלינער (וואַרשא) און פּרל. טרויבע (בלאַשקו).
די זיצונג ווערט געשלאָסען האַלב 11 אָוענד.

די דריטע זיצונג

אין פּאַרנעקומען דינסטאָג 3 בייטאָג און געפיהרט געוואָרען אונטער'ן פאָרויך
פון פּרל. מאָנדראָ (מלאווא).
באַלד נאָך דער ערעפנונג אין פּאַרנעקומען אַ פּאַטאַגראַפישע אויפנאַמע
פון אַלע דעלעגאַטינס.
נאָכדעם האָט געהאַלטען דר. דייטשליענדער א זעהר אינהאַלטסרייכען
פּאַרטיאָג, איבער דער בעדייטונג פון דער מסורה אַלס יסוד פון יודענטום אין
זיין אייביגען עקזיסטענץ.
די קאָמיטעס געבען אַפּ בעריכטען פון זייער טעטיגקייט.
נאָך אַ דעבאַטע איבער די פּערשידענע פּאַרשלאָגען מצד די קאָמיטעס
ווערען אָנגענומען די פּאַלנעודע

רעזאָלוציעס:

- די קאָנפּערענץ בעשליסט:
- נאָמען, ציעלען און אויפנאַבען:
- 1) די אַרגאַניזאַציעס פון אַרטאָדאָקסישע פּרויען און טעכטער אין פּויל-
לען, טראָגען דעם נאָמען: „בנות אגודת ישראל“.
- 2) די „בנות אגודת ישראל“ אין פּוילען שטעהט אין פּערבינדונג מיט
די אַרטאָדאָקסישע פּרויען-אַרגאַניזאַציעס אין אַלע לענדער, בעזונדער מיט די
אַרטאָדאָקסישע פּרויען-גרופּען „עורא“ אין דייטשלאַנד.
- 3) „בנות אגודת ישראל“ האָט דעם ציעל, בעוואַוסטזיניג צו מאַכען,
די מיטגלידערניס און זיי ערציהען אַלס תורה-טרייע יודישע טעכטער אַזוי

דאס זייער פריוואט און געזעלשאפטליך לעבען זאל זיין אינם גייסט פון תורה ומסורה.

(4) אלע ארטס-גרושען פון „בנות אגודת ישראל“ דארפן צו דעם צוועק איינארדנען שיעורים פאר למודי-קודש, ווי: תנ"ך, דינים, יודישע געשיכטע תפלה, יודישע עטיק, א.ו.וו.

(5) עס דארפן אויך איינגעארדענט ווערן, אויסן פערלאנג פון די מיטגלידער, קארטען פאר פראפאגע למודים, וואס זענען נישט אין סתירה צו תורה ומסורה.

(6) איינארדנען אפטע געמיינליכע צוזאמענקונפטען, שיחות-הברות, אויס-פלוגען, אדגל, בכדי צו פערבינדען צווישן די מיטגלידער, פריינדליכע געציהונגען.

(7) איינארדנען פאך-קארטען, וועלכע זאלען גלייכצייטיג אויך געבען די מעגליכקייט, אויסצובילדען פאכגעניש די יעניגע וואס האבען בדעה צו בעצועצען זיך אין ארץ-ישראל.

(8) די ארגאניזאציעס דארפן אין א גרויסער מאס זיך פערנעמען מיט ארבייט אויפ'ן פילאנטראפישען געביט.

(9) די ארגאניזאציעס דארפן מיטהעלפען און שטיצען די בית-יעקב-שו-לען גייסטיג און מאטעריעליש.

(10) די ארגאניזאציעס דארפן זארגען, אז אלע רעליגיעזע טעכטער פון 14 יאהר אָן, זאלען ווערען מיטגלידעריניס אין „בנות אגודת ישראל“.

(11) די ארגאניזאציעס „בנות ישראל“ דארפן מיטהעלפען „אגודת ישראל“ ביי די זאמלונגען פון קרן-התורה און קרן-הישוב.

(12) בכדי צו בעארבייטען און רעדאגירען דעם ענטגליטיגען סטאטוט פון „בנות אגודת ישראל“, ווערט פון דער קאנפערענץ בעשטימט א כפעציעלע קאמיטע ארגאניזאציע און פראפאגאנדא:

די קאנפערענץ בעשליסט:

(1) די צענטראלע פון „בנות אגודת ישראל“ אין פוילען, האט דעם זיין-ארט אין לאדו.

(2) די צענטראלע פיהרט אן מיט דער טעטיגקייט פון אלע ארט-גרושען שטעהט מיט זיי אין ענגען קאנטאקט אין שיקט צו יעדען חודש אינסטרוקציעס וועגען די ארבייטען במשך דעם חודש און אויך העקטאגראפישע פארטראגען, אויף ארגאניזאציע און וויסענשאפטליכע טעמען.

(3) די קאנפערענץ וועהלט אלס לייטער-יונים צענטראלען סעקרעטאר-יאט דעם ה' א. ג. פרידענאָן.

(4) די ארטס-גרושען זענען מחויב צו דעקען די קאסטען פון דער צענ-טראלע, דורכ'ן פערקויפען די מיטגלידס-קארטען און איינקאסירען דעם חודש-אפזאל 10 גראשען, פון יעדע מיטגלידערין פאר דער צענטראלע, (דאָס געלד דארף איינקאסירט ווערען פאר יעדען קלארטאל מיט אַמאַל)

(5) די קאנפערענץ אַפּעלירט צו דער צענטראלע פון „אגודת ישראל“ אין פוילען, צו בעשטימען אַ איינמאַלגע געהעריגע סובסידיע, אויף דער אָנפאַנגס-ארבייט פון דער צענטראלע פון „בנות אגודת ישראל“.

(5) עס דארפן איינגעארדענט ווערען פראָפאָגאנדא-טורנעען פאר'ן גע-דאנק פון „בנות אגודת ישראל“ און די קאנפערענץ פאָדערט אויף אלע רעד-גער-קרעפטען און דער אַרטאָדאָקסישער פרויען-מחנה, זיך צו בעציייליגען אין די דאָזיגע טורנעען.

פיהרערין-קארט:

(1) עס ווערען איינגעארדענט אין קראקא און לאָדו קריסען אויסצוביל-דען פיהרערניס פאר „בנות אגודת ישראל“.

יעדער קריס זאל דויערען 3 חדשים.

(2) דאָס פראָגראַם פון די קריסען דארף זיין: הומש, יודישע געשיכטע, פערשידענע פארלעזונגען און בעשפרעכונגען, ארץ-ישראל געאָגראַפיע, א.ו.וו.

פרעסע און ליטעראַטור:

די קאנפערענץ בעשליסט:

(1) דער „בית-יעקב-זשורנאַל“ ווערט דער אפיציעלער אָרגאַן פאר די-אינ-טערעסען פון „בית-יעקב“ און „בנות אגודת ישראל“ אין פוילען.

(2) נעמענדיג אין אַכט, אז דער „בית-יעקב-זשורנאַל“ האָט אויסגעהערט צו ערשיינען צוליב דער אין דער לעצטער צייט פערקלענערטער צאָהל אַבאַ-וענטען, בעזונדערס צוליב די מעהרערע חובות וואָס ווערען נישט בעצאָהלט, פערפליכטעט די קאנפערענץ יעדען „בית-יעקב-קאָמיטעט“ און יעדע ארטס-גרו-פע פון „בנות אגודת ישראל“ זאל פערקויפען פון יעדען נומער „בית-יעקב“ לכל-הפחות 20 עקזעמפלאַרען און פאר די זעלבע בעצאָהלען פריהעראויס.

(3) די קאנפערענץ אַפּעלירט, צו דער „בנות אגודת ישראל“ אין ניו-יאָרק, צו שאַפען הונדערט יעהרליכע אַבאַנענטען פאר'ן „בית-יעקב-זשורנאַל“, בכדי די עקזיסטענץ פון זשורנאַל זאל זיין געזיכערט און דער פערנעם זאל קאָנצן צוריק פערגרעסערט ווערען.

(4) די קאנפערענץ לייגט אַרויף אַ פליכט אויף אלע ארטס-גרושען פון „בנות אגודת ישראל“, צו פערשפרייטען אלע אַרטאָדאָקסישע ליטעראַרישע אויס-

גאבען און ביכער, בפרט די יודישע געשיכטע "זייט דער תורה" און ווירקען, אז די זעלבע זאָלען פון די מיטגלידערינס געליינט ווערען, דיקאָנצערענץ וועהלט אַ צענטראַל-ראַט פון 15 פּערזאָן און אַ עקזעקוטיו-ווע פון 3 פּערזאָן, אין צענטראַל-ראַט ווערען געוועהלט:

פּרוי לעווקאוויטש (פּאָדו), פּרוי פּאָנעל (פּאָדו), פּרוי גלינער (וואַרשאַ), פּרוי שטשעריינסקי (קראַקא), פּרוי גראָס (קראַקא), פּרוי שיקערקא (נאַמבין), פּרוי ראָזא (בענדין), פּרוי האַבערמאַן (וואַרשע), פּרוי שיער (קאַנסטאַנטיין), פּרוי טרויבע (בלאַשעוו), פּרוי שאַפּיראַ (קאַליש), פּרוי באַרנשטיין (בלשקין), פּרוי זאַלצבערג (וויעלן), פּרוי ראָזענבוים (פּראַנקפּוּרט), און פּרוי ראַטשילד (ציריך).

אין דער עקזעקוטיווע ווערען געוועהלט: פּרוי זעמבא (פּאָדו), פּרוי קאָו-פּאָוסקא (פּאָדו), פּרוי ראָזא (וואַרשאַ), פּרוי מאַנדראַ (פּלאָוואַ), פּרוי אַלטער (בענדין), פּרוי גינציג (קראַקא) און פּרוי לאַנדוי (קראַקא).

די קאָנפּערענץ לייגט אַרױף אַ חוב אויף אַלע אָרטס-גרופּען, בנות אגודת ישראל, אויסצופיהרען די סציפּלינאָריש אַלע בעשלוסען פון דער קאָנפּערענץ און צענטראַלע.

עס ווערען געהאַלטען אייניגע שלום-רעדעס און ביי אַנאָויסערגעווענלי-כע בענייטערונג ווערט די קאָנפּערענץ געשלאָסען אַרום 7 אין אָווענד, ביי התלהבות זייגע אויסרופען.

אַרום האַלב 9 אָווענד איז פּאַרגעקומען אַ

גרויסער פּרויען-מטינג אין טעאטער, סקאַלאַ

ביי דער בעטיילונג פון איבער טויזענד פּרויען, דער מטינג איז געווען זעהר אימפּאָזאַנט און האָט איבעגעלאָזט אַ זעהר גרויסען רושם.

דער מטינג איז פּאַרגעקומען אין 2 טײלן : צום ערשט זענען אַרויס-געטרעטען מיט רעפּעראַטען די ה"ה: רעד, א. ג. פּרידענזאָן דיר ש. דייטש-לענדער, ברוך ריווקינד און ד"ר א. מינק. עס איז געמאַכט געוואָרען אַנהפּסקה אין דאָן זענען אַרויסגעטרעטען מנט רעפּעראַטען: פּרוי פּאָנעל, פּרוי ראַטשילד (דייטש), פּרוי ראָזא - בענדין (יודיש), פּרוי גינציג-קראַקא (פּויליש) פּרוי מאַנ-דראַ (העברעאיש) פּרוי ראָזא וואַרשא א. א.

דער מטינג איז געשלאָסען געוואָרען אַרום האַלבער נאַכט ביי זעהר אַ בענייטערטער שטימונג.

צוליב סאַנגעל אין פּלאַץ פּעהלט אין היינטיגען נומער אַ סאַך מאַטעריאַל און די קאָראַספּאָנדענציעס - דאָס אַלעס אין קומענדיגען נומער

ערקלערונג

צוליב די חובות פון אייניגע טויענדע ולאטיס ביי אַנענטען און אַפּאָנענטען - וואָס זענען זיישט בעצאָהלט געוואָרען אין דער בית יעקב-זשורנאַל שוין געווען פּאַקטיש ליקוויריט!

ערשט די קאָנפּערענץ פון בנות אגודת ישראל האָט געמאַדערט דאָס בענייען פּונם זשורנאַל און האָט אויף זיך גענומען התחייבות'ן וואָס זאָלען קאָנען ערמעגליכען דאָס נאַרמאַלע ערשיינען פון וויער איי-גענעס אָרנאַן.

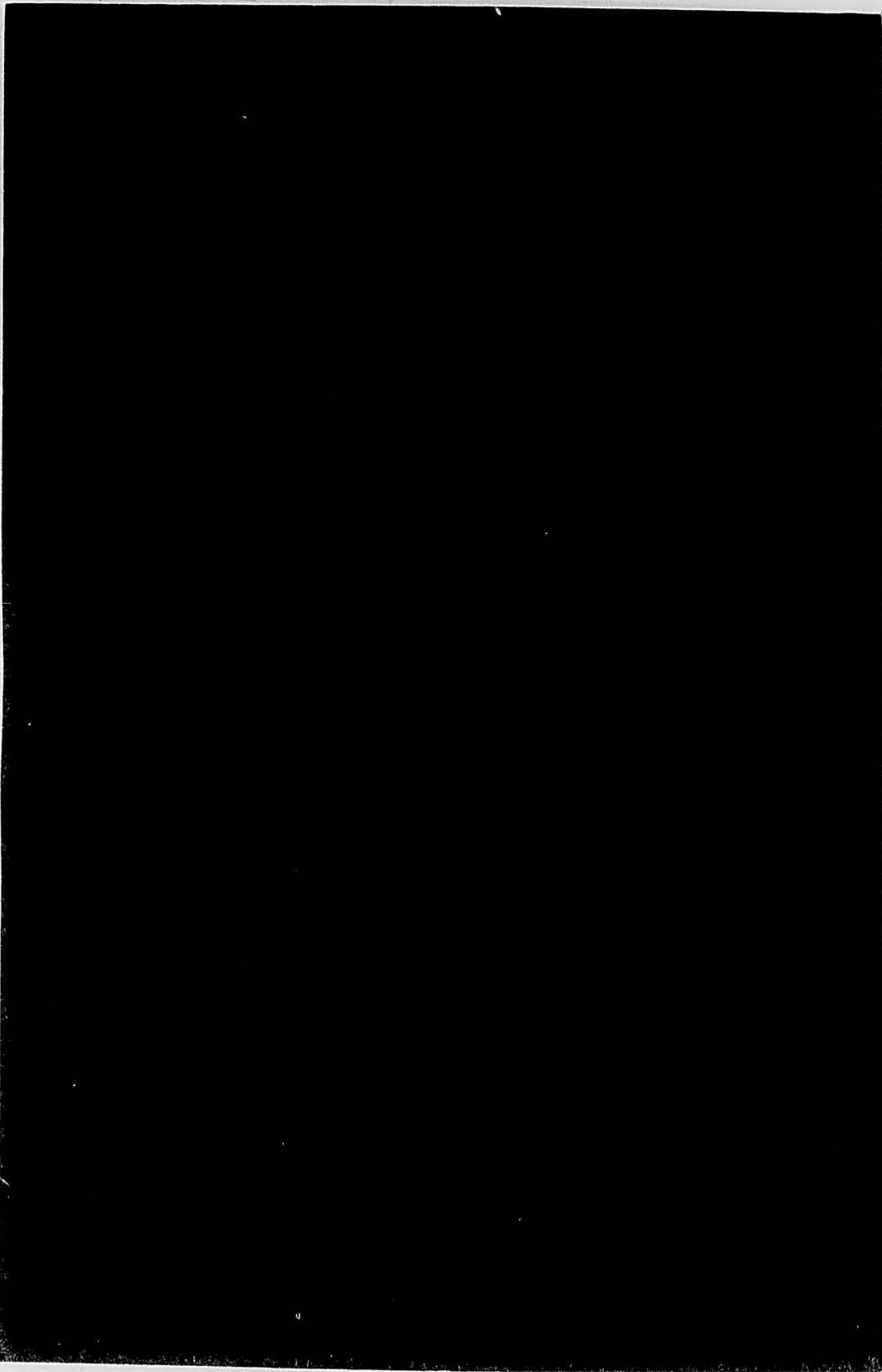
דער וויכטיגסטער פּעשלוס פון דער קאָנפּערענץ בנוגע דעם זשור-נאַל איז: "לעדער בית יעקב קאָביטעט אַדער אָרטס-גרופּע פון בנות אגודת ישראל" איז אָבליגאָטאָריש פּערפּליכטעט צו קויפּען 20 עקזעמ-פּלאַרען און פאַר די זעלבע בעצאָהלען פּריהעראַויס אַכט ולאַטעס."

און אַ דאַנק טאַקי אייניגע, בית יעקב קאָמיטעטען און אָרטס-גרופּען, בנות אגודת ישראל, וועלכע האָבען באַלד נאָך דער קאָנפּערענץ ער-פּילט וויער פּליכט, ערשיינט דער זשורנאַל ווידער.

אַבער מיר טווען מיט בעדויערען פּעסטשטעלען, אַז נאָר אַ נאַנין קליינע צאָהל פון די אויבענדערמאָנטע קאָמיטעטען האָבען זייער חוב געטהון און אַלע איברוגע - נאָכנישט! צוליב דער סכּה ערשיינט דער בית יעקב אין אַ קלענערען פּאַרטאַט.

מיר פּערזויכערען אָבער דאָס סיט'ן פּאַטענט ווען דאָס פּערשטענדי-ניס ביי די בית יעקב קאָמיטעטען און אָרטס-גרופּען ב. א. י. סאַר'ן בית יעקב זשורנאַל - וועט זיין געניגענד און אַלע פון די אויבענ-דערמאָנטע וועלען נאָכקומען דעם פּערלאַנג פון זיי געטען צוואַנגיג עק-זעמפּלאַרען פון יעדען נומער און בעצאָהלען פּריהעראַויס - וועט צוריק פּערגרעסערט ווערען דער פּאַרטאַט, עס וועלען ווידער זיין אין יעדען נומער אילוסטראַציעס און די פּוילישע פּעלאַנע-עס איז אַכהענגיג אין אַיך אַלעין!

די אָרטינסטראַציע.

צו אלע אַרמס-גרופען פון „בנות אונד ישראל“ אין פוילען !

(קאמיונקאט)

צו ייב טעגנשע סיבות, בפרט צוויי די בעווייזונגען וואָס ווערען
געמאכט זון דער צענטראלע אויף צו שאפען א נרוני-קאפיטאל פאר
דער קומענדיגער ארבעט, האָט פאר פכה גייט געקאנט צושטאנד קומען
דאָס אונטערזעיען ווערבע עס און ממשותף-געמיינקייט.
חור-המוגל פכה דארפן אלע אַרמס-גרופען אונטערזעיען בעריכט-
פערוואַנדלונגען פון דער קאָנפערענץ, ס'דארפן פארענלייגט ווערען די
רעזאָלוציעס און עקלערט ווערען זייער בעריימונג.
כאלר נאָך פכה אײַה ווערט ארויסגעשקט צו אלע אַרמס-גרופען
א נעווער ארכיטע-פראַן, קודם-כּוּ אויפן חודש אײַה, בכלל ווע-ט
דער חודש אײַה פראַקטיאירט אַרם פראַקטיאירט-חודש פאר'ן געדאנק
פון „בנות אונד ישראל“.
אין די שטעטט וואו עס ווירען זיך גרינדען נעע אַרמס-גרופען
בנות אונד ישראל, דארפן זי נאָך זיך אינפארמאציעס ווערען צו
דער צענטראלע, בילדונגעדיג צו זי (אין פאסט-מארקט) אויף צו בע-
קומען די געהעריגע מאפעריאציען.

צענטראלע פון
„בנות אונד ישראל“
אין פוילען.
אדרעס פאר בריף און געה:
Centralny Sekretariat „Bnoth Agudath Israel“
Lodz, Aleksandrowska 28.

פול טוב ! פול טוב !
די ארגאניזאציע „בנות אונד ישראל“ אין לאנדז ווירט א
הערעליכען פול טוב צו ווירטעס הונדערט די מיינלעכע-
פרל, שרה לעווקאוויטש מיט ה' נתן פוקס
פרל, שרה רבקה צימרינאוויטש
מיט
ה' אברהם אליעזר בערמאן
פרל, ברעסלוינער מיט ה' ווישענראדוקא
און וואָס זוכט זיין צו בויען אייער עקזיסט און גייט זון
אונד „ישראל“ אויף די בערג פון ירושלים וויסלען.
די פערוואַנדלונג
פארזיצענדיגען: פּעכא זעמבא

BAJS JAKOW

(MIESIĘCZNIK)

Łódź, Kwiecień 1926. Rok III. № 1

דער קומענדיגער נומער, בית יעקב'ס זשורנאל-ערשטע איה
נישט שפעטער ווי דעם 15-טען איה. — און געלט פריהער אום העט
נישט געשיקט הערען.

דער קינדער-גארטן פון ניסן איז שוין ערשונען מיט 8 ריכטן
און פיל פארבינדען אינהאלט און הערט גע. קט נאך געגען פרי-
הער געלד. פריז 35 גראשען.

אלע, בית יעקב'ס שולען דארפן אין זייער אייגענעם אינטערעס
אונז שרייבען זייערע געזעצן ארבעטן.

עס איז דערהאלטען געהאָרען אין אונזער רעדאקציע דאָס שעהנע
עסטעטישע ביכעל פאר די, בית יעקב'ס קינדער, ליליען, פריז 30 גר.
צו בעקומען:

Wyd.: „Chawaceles“ Siedlce, Warszawska 35.

אָרטיטעבער: מ. ראָביןאוויטש.

Adres Redakcji i Administracji :

„BAJS JAKOW“ Łódź, Aleksandrowska 28.

Red. i Wyd. L. G. Frydenzon.

Tł. D. Szczecińskiego Łódź, Pr. Narutowicza 11.